

ONZE OOGST Venlose Dieuwertje Crasborn wil mensen verbinden met gezond eten

Van fruitboom tot eetbare stad

Met het initiatief 'Onze Oogst' wil Dieuwertje Crasborn langzaam maar zeker een „eetbare stad” van Venlo maken. De eerste stappen zijn reeds gezet.

door **Marco van Kampen**

Twee dampende koppen thee, met kruiden uit eigen tuin. Een bakje *home-made* appelchips op tafel. 'Gezondheidsmakelaar' Dieuwertje Crasborn uit Venlo ontvangt haar gasten graag in stijl. De stijl van 'Onze Oogst', om precies te zijn. Een platform dat zich ten doel heeft gesteld om mensen te verbinden met (gezond) eten. Hoe? Met het aanleggen van buurtmoestuinen, bijvoorbeeld. Of workshops jam maken. Oogstfeesten in de wijk, plantenruilbeurzen, fruitbomen planten, dat soort werk. De eerste invloeden van 'Onze Oogst' worden al langzaam zichtbaar in de stad. Zo hebben de befaamde appelchips van Crasborn inmiddels hun weg gevonden naar House Of Happiness op de Floriade, de fruitautomatiek in de binnenstad en dansschool Madson Club. En scholen hebben interesse om het proces van appelchips maken in het curriculum op te nemen.

Het project van Crasborn en mede-initiatiefnemer Maaïke van Strijp staat nog in kinderschoenen, geeft ze toe. Maar de eerste stappen naar het ultieme doel, van Venlo een „eetbare stad” maken, worden al voorzichtig gezet. Te beginnen in de eigen buurt, waar de bewoners nu verantwoordelijk zijn voor de zorg over twaalf mini-appelbomen. De aanleiding voor dit project was overlast van voetballende kinderen. De buurt was vorig jaar flink verdeeld over de aanpak van dit probleem. Om elkaar beter te leren kennen, besloot Crasborn om - in plaats van de geijkte barbecue - een buurtpicknick op touw te zetten waarbij iedereen zelfgemaakt eten

Diewertje Crasborn (voorgrond) tussen de minibomen in haar wijk.

foto Bart Coenders

mocht meebrengen. Een doorslaand succes, dat een buurtbewoner er zelfs toe bewoog om in het House Of Happiness op de Floriade een wens in te leveren. 'In 2012 net zo'n geslaagde buurtpicknick

Probleem met jeugd leidde tot buurtpicknick

realiseren als het jaar ervoor', luidde zijn verzoek. De zogeheten Bhubutan Buddies pikten zijn wens eruit en wilden graag helpen. Uiteindelijk schonken ze, na bemiddeling van Crasborn, twaalf mini-appelbo-

men, die tijdens de picknick werden geplant. De gedachte daarachter? Samen ervoor zorgen, en op die manier naar elkaar groeien. Immers, eten verbindt, beredeneert Crasborn. „Op deze manier wil ik het aantrekkelijker en leuker maken om gezond te leven, ondanks de obstakels in de maatschappij. Maar de mensen moeten het uiteindelijk wél zelf doen. En daar komt het sociale aspect om de hoek kijken.”

Tijdens de laatste editie van het Zomerparkfeest, toen de boompjes een maandje of twee de Van Schelbergenstraat sierden, sloeg het noodlot toe. Acht fruitbomen waren uit de grond getrokken, tot grote teleurstelling van Crasborn. „Ik

schrok daar wel van. Het initiatief was positief ontvangen, maar de cynici, de doemdenkers, leken gelijk te krijgen. Ons projectje was niet bestand tegen vandalen.” Uiteindelijk bleek het echter niet

Vandaal bleek geen dronken festivalganger

om baldadigheid van een dronken festivalganger te gaan, zoals de meeste omwonenden vermoedden. Een jongetje had de boompjes simpelweg gebruikt om een bal uit de vijver te halen, zo wees nader on-

derzoek uit. De leveranciers van de minibomen, de Meiden van Fleuren uit Baarlo, streken over hun hart en schonken de buurt nog eens acht boompjes. Die staan er nog steeds, de eerste appels zijn geplukt en voor de voetballende kids wordt een oplossing bedacht om ballen zónder behulp van minibomen uit het water te halen. En Onze Oogst? Crasborn en Van Strijp zijn momenteel hard bezig met het opzetten van nieuwe projecten, in andere buurten. Een moestuin in Venlo-Oost, volkstuinten in ongebruikte tuinderskassen, en natuurlijk die appelchips. De eetbare stad van Crasborn krijgt langzaam vorm.

➔ Meer info: www.onzeoogst.nl